

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o U 154282 24 Už
Brčko, 09.10.2024. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Drpljanin Šejle kao predsjednika vijeća, Lučić Vuka i Klaić Ilje kao članova vijeća, u upravnom sporu tužioca S.M. iz B., protiv tuženog Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i zainteresovanog lica D.A. iz B., radi poništenja obavještenja tuženog broj IT-1/2023 od 21.02.2023. godine, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o U 154282 23 U od 09.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.10.2024. godine donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tužioca se odbija kao neosnovana i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o U 154282 23 U od 09.10.2023. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o U 154282 23 U od 09.10.2023. godine odbačena je tužba tužioca u ovoj pravnoj stvari kao nedopuštena.

Navedeno rješenje blagovremenom žalbom pobija tužilac zbog povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom ovom sudu da „usvoji žalbu, preinači rješenje Osnovnog suda broj: 96 o U 154282 23 U od 09.10.2023. godine, a na način da precizirani tužbeni zahtjev od 13.05.2023. godine u cjelosti usvoji kao osnovan i poništi Obavještenje glavnog tužioca Tužilaštva Brčko distrikta BiH, broj: IT-1/2023 od 21.02.2023. godine, te predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje“, odnosno „alternativno, traži se da Apelacioni sud usvoji žalbu, poništi pobijano rješenje Osnovnog suda, te predmet vrati istom Sudu na ponovni postupak i odlučivanje, uz dodjelu predmeta drugom sudiji na dalje postupanje“, a „imajući u vidu ozbiljnost svih propusta u radu na koje se ukazalo u ovom podnesku, te imajući u vidu razloge zbog kojih je predmetni zahtjev za pristup informacijama postavljen, Apelacionom sudu se predlaže da drugostepeni postupak provede kao spor pune jurisdikcije, u smislu odredbe člana 29. stav (3) Zakona o upravnim sporovima“.

Tuženi u odgovoru na žalbu pobija istaknute žalbene razloge i navode i ovom sudu predlaže da žalbu odbije kao neosnovanu.

Tužilac je dana 06.02.2024. godine, na izričito traženje prvostepenog suda dostavila i dodatno izjašnjenje, u kojem je istakla razloge neslaganja sa navodima iz odgovora na žalbu.

Nakon što je prvostepeno rješenje ispitao u smislu odredaba članova 341. i 358. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 28/18 i 6/21 – u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku) u vezi sa odredbom člana 32. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ br. 4/00 i 1/01 – u daljem tekstu Zakon o upravnim sporovima), ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga:

Kod zaključka da obavještenje, odnosno akt tuženog broj IT-1/2023 od 21.02.2023. godine u dijelu u kojem je napisano: „U pogledu drugog dijela istog zahtjeva, koji se odnosi na dostavljanje dokumentacije na osnovu koje je izvršeno ažuriranje podataka o prezimenu službenice D.A. na web stranici ..., obavještavamo Vas da odnosne procedure ne podliježu takvim strogim formalnim zahtjevima, koji bi podrazumijevali pribavljanje i čuvanje javnih isprava sa sadržanim ličnim informacijama zaposlenih, niti su pak potrebni njihovi naročiti zahtjevi za ažuriranje sadržaja službene internetske stranice“, ne predstavlja upravni akt, prvostepeni sud je donio pobijano rješenje na osnovu odredbe člana 23. stav (1) tačka 2. i stav (2) u vezi sa odredbom člana 7. Zakona o upravnim sporovima.

Kako proizilazi iz obrazloženja pobijanog rješenja, takav zaključak, nakon citiranja i analize odredbi članova 2, 4, 6, 7. i 15. Zakona o upravnim sporovima, odredbi članova 187. stav (1), 205. i 195. stav (5) Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 48/11-prečišćeni tekst, 21/18 i 23/19 - u daljem tekstu Zakon o upravnom postupku), odredbi članova 3, 4. i 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“, br. 28/00, 45/06, 102/09 i 62/11), Vodiča za pristup informacijama pod kontrolom Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj A-26/2019 od 05.02.2019. godine i Pravilnika o uslovima, načinu i postupku obrade ličnih podataka u Tužilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prvostepeni sud je zasnovao na tome da tuženi nije raspolagao traženim informacijama, odnosno da takve informacije nisu pod kontrolom Tužilaštva, da se nije mogla primijeniti odredba člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama i da tuženi nije mogao odlučiti o zahtjevu tužioca u smislu da istom udovolji ili ga odbije rješenjem, kako to nalaže odredba člana 187. Zakona o upravnom postupku, radi čega, dakle, nije ni riješeno o izvjesnom pravu tužioca na pristup informacijama, a iz čega slijedi zaključak da obavještenje čije se poništenje u ovom postupku traži ne predstavlja upravni akt, niti obavještenje „prema naprijed citiranim zakonskim odredbama može predstavljati upravni akt“. Osim toga, prvostepeni sud je u obrazloženju pobijanog rješenja ocijenio i navode tužioca da je tuženi trebao donijeti rješenje kojim bi odlučio o njenim pravima o pristupu traženim informacijama (ako se uzme u obzir navod tužioca da obavještenje sa sadržajem rješenja predstavlja upravni akt), i to na način da je zaključio da u tom slučaju tužilac nije postupila prema odredbi člana 195. stav (5) Zakona o upravnom postupku u vezi sa odredbama glave 7. Vodiča za pristup informacijama pod kontrolom Tužilaštva, odnosno da nije postupila po važećim propisima te podnijela žalbu Pravosudnoj komisiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa je stoga ispunjena pretpostavka i za

odbacivanje tužbe shodno odredbi člana 23. stav (1) tačka 4. Zakona o upravnim sporovima.

U žalbi i u, na traženje prvostepenog suda, dostavljenom dodatnom izjašnjenju, tužilac navodi: da je pogrešan zaključak prvostepenog suda da pobijani akt tuženog nije upravni akt; da pobijanim rješenjem nije upućena na traženje bilo kakve druge vrste pravne zaštite pred ovim ili drugim sudom; da je odluka prvostepenog suda nejasna, odnosno obrazloženje iste je nepotpuno jer su razlozi za doneseni dispozitiv na strani 5. pobijanog rješenja međusobno suprotstavljeni u pasusima 4. i 5.; da je tužbom i ostalim podnesenim podnescima sudu kontinuirano isticala da je sekretar Tužilaštva postupajući pravni organ a ne glavni tužilac što proizilazi iz podzakonskih i zakonskih akata koji uređuju rad Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine; da se odluke po zahtjevu za pristup informacijama donose u obliku rješenja a ne obavijesti; da „donesena obavijest od 21.02.2023. godine dokazuje da je glavni tužilac bio u žurbi da njene zahtjeve odbije, u pogrešnoj formi i bez pružanja pouke o pravnom lijeku“; da je „nejasno onda pozivanje na ingerenciju Pravosudne komisije u ovom predmetu mimo odredbe člana 13. stav (1) Zakona o slobodi pristupa informacijama i da se introdukcija Pravosudne komisije u cjelokupnu ovu priču vidi samo i isključivo kroz Vodič o pristupu informacijama pod kontrolom Tužilaštva“; da je Vodič donesen suprotno Zakonu o slobodi pristupa informacijama; da je Vodič informativna brošura i da nije relevantan pravni izvor za predmetni zahtjev kojim je tražen pristup podacima pod kontrolom Tužilaštva, zbog čega je „izmjena Vodiča konzistentno tražena u proteklom periodu“; da „izjašnjenje glavnog tužioca i zainteresovanog lica tokom prvostepenog sudskog postupka takođe potvrđuju da podnošenje zahtjeva za obnovu postupka u ovom predmetu, kao druge zakonske mogućnosti ovdje ne bi ostvarilo svrhu zahtjeva iz člana 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama“; da se traženi podaci „nalaze ili moraju nalaziti u personalnom dosijeu D.A. koje Tužilaštvo vodi po službenoj dužnosti“; da je odgovornost prvostepenog suda bila da utvrdi da li je to tako odnosno da je Osnovni sud „bio dužan ili sam utvrditi tačnu proceduru po kojoj je izvršena promjena javno dostupnih informacija o D.A. ili zaključiti da postoji propust u proceduralnoj formi odluke tuženog koji je sam po sebi dovoljan da se predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje“, te da su „u osporenom aktu izdati neistiniti službeni podaci, u pogrešnoj formi i od neovlaštenog lica kojim je povrijeđeno moje pravo na dvostepeno odlučivanje u konkretnom slučaju“.

Po ocjeni ovog suda takvim navodima tužilac nije dovela u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja prvostepenog suda.

Naime, osnovna i ključna stvar u ovom upravnom sporu jeste da li dio akta Tužilaštva broj IT-1/2023 od 21.02.2023. godine kojim tuženi obavještava tužioca da „odnosne procedure ne podliježu takvim strogim formalnim zahtjevima, koji bi podrazumijevali pribavljanje i čuvanje javnih isprava sa sadržanim ličnim informacijama zaposlenih, niti su pak potrebni njihovi naročiti zahtjevi za ažuriranje sadržaja službene internetske stranice“, predstavlja upravni akt, kako u formalnom tako i u materijalnom smislu, protiv kojeg se saglasno Zakonu o upravnim sporovima može pokrenuti i voditi upravni spor. Dakle, u konkretnom slučaju apsolutno irelevantno je pitanje dvostepenosti odlučivanja u postupku pristupa informacijama pod kontrolom Tužilaštva, da li je u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima kao prvostepeni organ nadležan da odlučuje sekretar Tužilaštva, a kao drugostepeni

glavni tužilac, odnosno kao prvostepeni glavni tužilac, a kao drugostepeni Pravosudna komisija, zatim pitanja usklađenosti podzakonskih akata Tužilaštva koji uređuju ovu materiju sa relevantnim zakonima, odnos Tužilaštva i Pravosudne komisije, sadržaj i primjena Pravilnika o obradi ličnih podataka u Tužilaštvu i svi ostali navodi istaknuti kako u žalbi tako i u dodatnom izjašnjenju tužioca, dostavljenom sudu na izričito traženje.

A, shodno odredbi člana 6. Zakona o upravnim sporovima, upravni spor se može voditi samo protiv upravnog akta (stav 1) i upravni akt, u smislu ovog zakona, jeste akt kojim organ iz člana 4. ovog zakona, rješava o izvjesnom pravu ili obavezi građanina ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari (stav 2), dok odredba člana 23. istog zakona nalaže sudu da tužbu u svakom stadijumu postupka (upravnog spora) rješenjem odbaci ako utvrdi da akt koji se tužbom osporava nije upravni akt.

Dio predmetnog akta, odnosno obavještenja tuženog koji tužilac osporava u ovom upravnom sporu ne predstavlja upravni akt, kako je to pravilno zaključio i prvostepeni sud, budući da istim nije odlučeno o izvjesnom pravu ili obavezi građanina u nekoj upravnoj stvari, odnosno tužilac nije niti odbijena a niti joj je dozvoljen pristup traženoj informaciji, već je samo obaviještena da procedure vezane za ažuriranje podataka o prezimenu službenika D.A. ne podliježu strogim formalnim zahtjevima koji bi podrazumijevali pribavljanje i čuvanje isprava sa informacijama na osnovu kojih se ažuriranje vrši niti da je za takvo postupanje Tužilaštva potreban naročit zahtjev za ažuriranje sadržaja internetske stranice (dakle, tuženi čak nije decidno ni odgovorio da li raspolaže podacima kojima želi pristupiti tužilac).

Prvostepeni sud je takođe, kako to stoji u 5. pasusu strane 5. obrazloženja pobijanog rješenja tužiocu jasno ukazao i da, čak i da se uzme da osporeni dio obavještenja (akta) tuženog predstavlja upravni akt (a ne predstavlja iz gore navedenog razloga), tužilac bi u tom slučaju, prije pokretanja upravnog spora radi kontrole zakonitosti i pravilnosti postupanja nadležnih upravnih organa, morala prethodno izjaviti žalbu (na identičan način bi bila dužna postupiti i da je prvostepenim upravnim aktom odbijen ili odbačen njen zahtjev za pristup informacijama), a tek nakon donošenja drugostepenog upravnog akta, radi poništenja istog, pokrenuti upravni spor, tako da i u tom dijelu pobijano rješenje nije kontradiktorno i nejasno kako se to u žalbi tužioca navodi.

Na osnovu izloženog, valjalo žalbu tužioca kao neosnovanu odbiti i rješenje prvostepenog suda potvrditi na osnovu odredbe člana 357. stav (1) tačka b) Zakona o parničnom postupku u vezi sa odredbom člana 32. Zakona o upravnim sporovima, kako je i odlučeno u izreci ovog rješenja.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Šejla Drpljanin